UNEXPOSED

Tentoonstellingspublicatie

PhotoTWENS2017

8 — 24 september 2017

LEUVEN

30CC het cultuurcentrum van Leuven

30CC/Romaanse Poort, Brusselsestraat 63 Leuven

Arctic Paper is een papiergroep met roots in Noord-Europa en een ongebreidelde passie voor het maken van grafisch fijn papier.
De verschillende papiersoorten nodigen uit tot creatieve ontwerpen en hebben een breed scala aan toepassingen.

DUMMYSHOP

In de dummyshop kan u stalen bestellen of een dummy laten maken voor uw volgende fotoboekproject. De dummy is gratis, u dient alleen de verzendingskosten te betalen.

http://www.arcticpaper.com/nl-BE/Arctic-Paper/Arctic-Paper/Dummyshop/

ARCTIC PAPER

LEUVENS PLATFORM
VOOR FOTOGRAFIE
UNEXPOSED

PhotoTWENS

Tentoonstellingspublicatie 2017

Inhoudstafel

Five Years, Herman Vanaerschot	3
Voorwoord, Denise Vandevoort	4
Serendipiteit en fotografie, Nathalie Vissers	7
Impressies van de juryleden	10
PhotoTWENS 2017, de laureaten	13 - 53
PhotoTWENS 2018	54

Colofon

Gepubliceerd door het fotografieplatform Unexposed, augustus 2017
Contact: info@unexposed.be
Fotogalerie 't Oogenblik /pa Unexposed, Tiensestraat 37, 3000 Leuven
www.unexposed.be
www.facebook.com/unexp0sed

Catalogus: redactie, design & layout: Herman Vanaerschot - IJsbreker nv
Omslagfoto: © Stefanie Schaut
Eindredactie Francis Vansina
Vertaalwerk Frans - Nederlands: Chris Laes
Website: Janna Vercampt

All photographs in this catalogue are copyright of the original artist or photographer. All rights reserved.

Ondersteunende organisaties en ondernemingen

UNEXPOSED
Fotogalerie 't Oogenblik / pa Unexposed, Tiensestraat 37,
BE-3000 Leuven • Belgium
Tel: 00 32 (0)477 361 707 (Pol Leemans) • info@unexposed.be
www.unexposed.be
www.facebook.com/unexp0sed

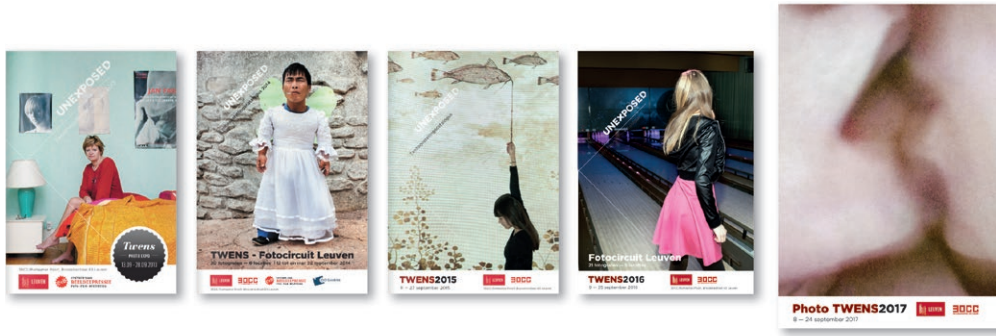

PhotoTWENS 2017 — Five Years

"We've got five years, stuck on my eyes".
"Five Years" David Bowie — The Rise And Fall Of Ziggy Stardust And The Spiders From Mars".

Met de slogan '**Give the jury a hard time**' peilde Unexposed voor het vijfde jaar op rij naar baanbrekend fotografisch talent bij twintigers. We krijgen vaak de vraag, wanneer programeren jullie eindelijk eens 'grote' namen. Wel dat deden we vorig jaar met ondermeer Raúl Cañibano. Maar met PhotoTWENS richten wij onze focus op de mogelijke grote namen van morgen. Die mensen vandaag een podium geven vergt zin voor avontuur en daadkracht.

We peilen permanent naar talent en stellen niet alleen vast dat de deelnemers die zich aanbieden steeds vaker professioneel geschoold zijn, maar ook dat er tot op het laatste ogenblik gewacht werd om in te zenden. Dit legt meteen ook een stuk van de opgebouwde spanning in het kamp van de organisatoren. Geen vuiltje aan de lucht zolang dit fenomeen de kwaliteit van de inzendingen niet aantast.

Om de ingezonden fotoreeksen te beoordelen doen we telkens beroep op een professionele jury die door de leden van Unexposed werd samengesteld. Die jury beoordeelt de ingezonden foto's, die anoniem gepresenteerd worden, als een coherente reeks van minstens drie beelden. Dit jaar beslisten **Marie-Françoise Plissart** (fotograaf - cineast), **Kurt Crauwels** (docent fotografie SLAC), **Carmien Michels** (Poetry slam performer en auteur) en **Walter Van der Perren** (Unexposed) over de selectie, waarvan het resultaat te zien is op deze tentoonstelling.

Ondertussen is het PhotoTWENS-concept een begrip geworden. We merken met genoegen dat onze laureaten ruim aan bod komen in binnen- en buitenlandse media en graag geziene gasten zijn op internationale fotofestivals.

Als afsluiter een eresalvo aan het adres van Frieder-Jan Moerman, die 5 jaar op rij inzendt, één keer de jury wist te overtuigen en vervolgens trouw blijft aan zijn direkte rauwe stijl. Een van de uitdagers. Volharding hoort bij het timmeren aan de weg.

Herman Vanaerschot

PhotoTWENS in 30CC Kapel Romaanse Poort - © Herman Vanaerschot

Een jubileumeditie, deze 5de PhotoTWENS! Dat verdient applaus!
En een dankwoord. Of meerdere dankwoorden.

Applaus voor de initiatiefnemers, de oprichters van Unexposed. In 2012 organiseerden zij een fotografie-route in de schoot van Kulturama. Een initiatief dat onmiddellijk in de smaak viel bij het publiek. En dat duidelijk aangaf dat fotografie een volwaardige plaats verdient én heeft in het Leuvense cultuurlandschap.

De organisatoren van Unexposed gingen verder. Ze vormden onmiddellijk een forum voor iedereen die met fotografie begaan is. En ze wilden het verschil maken, intrigeren, confronteren. En dat deden ze. En dat doen ze.
In 2013 trokken ze de kaart van een opkomende generatie fotografen waarbij ze twintigers uitnodigden om hun foto's in te sturen. PhotoTWENS was geboren.
Applaus voor de deelnemende jonge fotografen!

Het lijkt zo evident, want jongeren maken toch allemaal foto's? Maar Twens is anders, eigenzinnig, niet op zoek naar kiekjes. Twens zijn jongeren die de wereld in beeld vatten. Eigenzinnige beelden. Soms confronterend, soms op het eerste zicht banaal en alledaags. Maar telkens met een uitnodiging, een uitdaging om verder te kijken dan ons eerste zicht. Leren Kijken, dat is waar PhotoTWENS ons toe uitdaagt.

Applaus voor de juryleden! Gezien hun palmares hebben zij een goed oog voor talent! Want veel van de deelnemende jonge fotografen vinden we terug op andere tentoonstellingen, worden genomineerd, zijn laureaat elders, winnen prijzen, ...

En dan de dankwoorden. Namens de bezoeker, de kijker, de stad Leuven en namens mijzelf. Omwille van alle voorgaande redenen: een Dikke Merci aan de initiatiefnemers, aan de deelnemers, aan de juryleden en aan iedereen die hieraan meewerkte.

De 5de editie van PhotoTWENS, weer prikkelend, weer stimulerend. Ik kijk er naar uit om de wereld te ontdekken door de ogen van deze Twens.
En voor ik het vergeet, deze publicatie en de catalogi van de vorige edities van PhotoTWENS zijn pareltjes en ondertussen collectors-items. Koester ze!

Denise Vandevoort
schepen van cultuur, deeltijds kunstonderwijs, gelijke kansen, diversiteit en Noord-Zuidwerking

Unexposed dankt de mensen en instanties die dit project mogelijk maakten:
Het stadsbestuur van Leuven
Mevrouw Denise Vandevoort, schepen van cultuur, deeltijds kunstonderwijs, gelijke kansen, diversiteit en Noord-Zuidwerking van de Stad Leuven
Piet Forger, directeur Cultuur, Stad Leuven
Kristel Salaets, adviseur Cultuurcommunicatie, Stad Leuven
Hanna van Zutphen, deelraad Kunsten en het Cultuurplatform
Karel Geukens, directeur van het Centrum voor Beeldexpressie
Luc Vints, Kadoc, Leuven

De leden van Unexposed: Pol Leemans, Johan Van Cutsem, Francis Vansina, Karel Weyts, Leopold Oosterlynck, Herman Vanaerschot, Jan Van Hoeymissen, Janna Vercampt, Paul Laes, Walter Van der Perren en Frans Roex.

EXPO Vitrine — Huis Oosterlynck Vlamingenstraat 79, 3000 Leuven

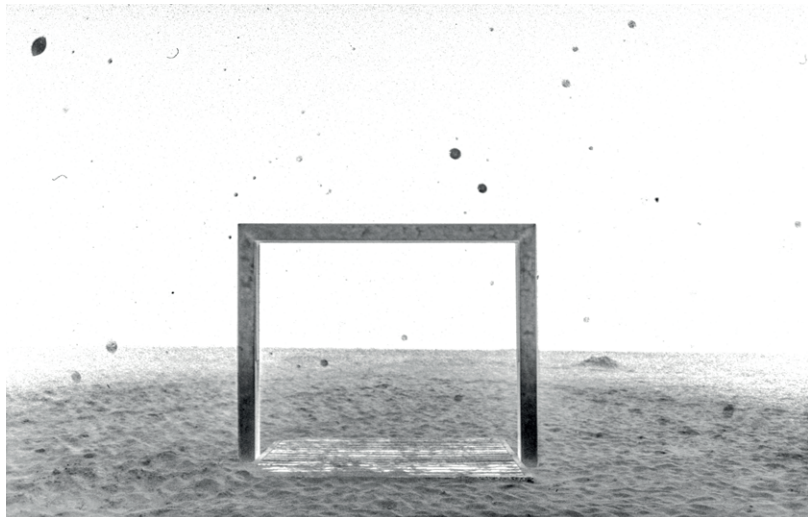

We nemen deze vijfde editie van PhotoTWENS te baat om een fotografe en laureate van onze vorige editie het woord te verlenen. Met haar vaak suggestieve teksten weet Nathalie Vissers je inzichten te verschafffen in het creatieve proces. Herken haar verwondering en doe je voordeel met de door haar, welomschreven valkuilen die de hedendaagse verleidingen voor jou in petto hebben.

Serendipiteit en fotografie

Nathalie Vissers

In een brief naar een vriend vond de Britse schrijver en politicus Horace Walpole in de 18e eeuw het woord serendipity (Nederlands: serendipiteit) uit. Een kleine eeuw later ontstond de fotografie. Wie had kunnen denken dat dit specifieke woord zo goed zou aansluiten bij die specifieke acitiviteit?

Serendipiteit – of de kunst een ongezochte vondst te doen.

Horace Walpole was een interessant man. Hij verschilde van zijn tijdsgenoten door zijn gevoeligheid en timide persoonlijkheid. Hij had interesses die anderen vreemd of triviaal vonden en voegde ideeën bijeen die schijnbaar niet bij elkaar hoorden. Toch werd hij niet beschouwd als eenzame excentriekeling. Hij had het talent om zijn

vreemde interesses te cultiveren én om die op een originele manier naar anderen over te brengen.

Walpole drukte in die tijd zijn originaliteit uit via taal. In onze tijd zou hij een goede fotograaf kunnen zijn. Gaat de fotografie namelijk niet ook hierover? Het duiken in de eigen interesses, nieuwe associaties leggen, dingen op een unieke manier bekijken en dit dan op zo'n enthousiaste manier naar buiten brengen dat anderen spontaan meegenomen worden in die interesse of dat verhaal?

In één van Walpoles brieven vinden we dus het woord serendipiteit.
Het woord was afgeleid uit Walpoles herinnering aan een oud Perzisch verhaal: 'De drie prinsen van Serendib' (het huidige Sri Lanka). De drie prinsen werden na hun uitgebreide scholing op reis gestuurd, om hun boekenwijsheid aan te vullen met praktische wijsheid. Doorheen het verhaal wordt de grote observatiekracht van de broers duidelijk. Ze observeren aandachtig, maken subtiele inferenties en beleven dankzij deze eigenschappen allerlei avonturen.

De oorspronkelijke bron voor het woord serendipiteit lijkt dus nauw aan te sluiten bij aandachtig observeren. Is dit niet net ook de belangrijkste vaardigheid van een goede fotograaf? Fotograferen begint altijd bij observeren. Het is ook plezier beleven aan het kunnen vastleggen van een bepaalde observatie of een reeks observaties, in al hun kleur en eigenheid.

Walpole gebruikt het woord serendipiteit voor momenten waar toeval en scherpzinnigheid leiden tot het vinden van waardevolle informatie waarnaar men niet op zoek was. Later krijgt het woord een eigen leven. Meestal wordt een combinatie van diezelfde elementen aangehaald. Zo beschrijft men het soms als de kunst een ongezochte vondst te doen.

Toch is het niet alleen toeval. Men moet ook openstaan om de waardevolheid van een bepaalde observatie in te zien, het verband te zien dat anderen niet zagen. Hier speelt dus opnieuw opmerkzaamheid mee, maar ook de intelligentie om verschillende kennisbronnen met elkaar te verbinden.

Fotografie en serendipiteit – of hoe enkel durvers vinden wat ze niet zoeken.

Serendipiteit blijkt dus een samenkomst van intelligentie, kennis, voorbereiding, observatie, openheid, toeval en intuïtie. In dit krachtenveld ligt volgens mij ook de beste fotografie.

Enerzijds is er voorbereiding en kennis. Die zorgen ervoor dat je later de waardevolheid van een toevallige ontdekking kan inschatten. Beheers de technieken, leer je camera kennen, doe kennis op over de geschiedenis van de fotografie of de plaats van de fotografie binnen een ruimere context, leer wat je moet leren. Deze tips zijn veelgebruikt om beginnende fotografen aan te moedigen hun werk te verbeteren.

Is dit echter alles? Is een technisch correcte, goed gecomposeerde foto alles waar we naar streven? Is dat de magie van de fotografie? Ik denk het niet.

Deze voorbereiding, kennis en technische kracht moet gekoppeld worden aan die andere, minstens even belangrijke aspecten, van serendipiteit. Toeval, openheid en intuïtie. Open staan voor gelukkige toevalligheden, mogelijkheden zien in dingen die anders lopen dan verwacht, elementen combineren die niemand anders zou combineren.

Doe de voorbereiding, doe de kennis op, leer de technieken, maar laat dit tijdens het fotograferen zelf niet de focus zijn. Houd een open geest, heb plezier in het observeren, zie die toevallige samenkomsten, gebruik je intuïtie.

Een besluit om serendipiteit toe te laten in de fotografie is een moedig besluit.
Dit pad is alleen voor durvers. Alles kan anders lopen dan voorspeld. Je kan, ondanks alle voorbereiding, nooit met zekerheid weten welk resultaat je zal verkrijgen of hoe de wereld zal reageren wanneer jij jouw werk deelt.

Vertrouwen is dus de boodschap. Vertrouwen in het geheel van kennis, vaardigheden en ervaringen die jouw unieke manier van kijken bepalen. Vertrouwen dat de dingen, zelfs als ze helemaal anders lopen dan verwacht, wel tot iets zullen leiden. Iets nieuws, iets onverwachts, iets waarvan je nooit wist dat je het zocht.

Fotografie is een prachtige acitiviteit, net zoals serendipiteit een prachtig woord is. Ik hoop dat jullie nog vaak vinden waar je niet naar op zoek was. En dat wij deelgenoot mogen uitmaken van de interessante fotografische werken die hieruit ontstaan.

© **Nathalie Vissers**, Laureate PhotoTWENS 2016.
Haar portfolio op www.nathalievissers.com
Nahalie Vissers reflecteert nog meer over fotografie op www.flatandframed.com

Voetnoot: De informatie over de oorsprong van het woord serendipiteit is gebaseerd op Merton & Barber (2004). The travels and adventures of Serendipity: A study in sociological semantics and the sociology of science. Princeton University Press.

Impressies van de juryleden

De juryvergadering met Kurt Crauwels, Marie-Françoise Plissart, Walter Van der Perren en Carmien Michels - ©Johan Van Cutsem

Marie-Françoise Plissart

fotograaf - cineast

Tijdens de juryvergadering was er dat ontmoetingsmoment met de collega's juryleden. We deelden de onderlinge verstandhouding een herkenbaar tijdperk doorleefd te hebben. Euforisch.
Vervolgens kwam er het moment om de inzendingen van deze nieuwe generatie te evalueren en te quoteren. Ik herinner me de onderling contrasterende opinies, niet altijd unaniem.
We argumenteerden, we zwichtten en ontdekten bijna altijd een verborgen nuance, die dit alles zo interessant maakt.
Ik heb tussen de inzendingen momenten van pure poëzie ontdekt, waarbij de fotograaf een brug slaat tussen zijn intimiteit en de buitenwereld.
Die beelden blijven me bij. Opnieuw euforisch.

Marie-Françoise Plissart

Carmien Michels

Schrijver, performer, Europees kampioen Poetry Slam

Wanneer ik een verhaal of een gedicht lees, ben ik benieuwd naar de specifieke blik van de auteur. Hij of zij kan schrijven over onderwerpen die al duizendmaal zijn besproken, maar de manier waarop hij of zij de thematiek benadert, geeft me een vermoeden van zijn of haar leven. Je voelt het al snel als een schrijver andermans stijl probeert te kopiëren om in de smaak te vallen. Iemand die wil vermaken zonder trouw te zijn aan zichzelf, zonder zichzelf voldoende in vraag te stellen, levert in het beste geval een tekst af die mooi gepolijst is, maar zelden urgent, eigenzinnig en diepgaand.

Bij de fotowedstrijd Unexposed was ik het buitenbeentje onder de juryleden: ik was de enige die expert was in een ander vakgebied dan fotografie. Dat maakte van mij een beoordelaar met een minder getrainde en tevens minder bezoedelde blik. Hoewel ik over het algemeen minder streng was dan de andere juryleden, viel het me op dat we naar dezelfde zaken op zoek waren.

Enerzijds vielen de fotoreeksen met een verhaal in de smaak. Zoals een goed auteur zich onderscheidt door een bepaalde kijk op de wereld subtiel onder woorden te brengen, zo vallen de beste fotografen op omdat zij de wereld op persoonlijke wijze kadreren. Herkenbaar, maar tegelijk origineel en eigenwijs. Je hoeft niet per se naar de andere kant van de wereld te reizen om een bijzonder verhaal te vertellen, maar de fotografen die verschillende culturen lieten snijden en zo tot iets hoogstpersoonlijks kwamen, konden op veel lof van de jury rekenen.

Anderzijds hielden we van sobere beelden die door de zuivere vorm een subtiele zeggingskracht hadden, meerdere lagen aanraakten en bijgevolg poëtisch overkwamen. Zoals een gedicht door het weglaten van overtollige woorden en logische structuren een sfeer of ontastbaar idee kan evoceren, zo slaagden ook bepaalde fotografen erin een rauwe sfeer op te wekken zonder deze te expliciteren of iets weer te geven dat buiten beeld viel.

Uiteraard waren we het ook over een aantal foto's helemaal niet eens. Ik betuigde mijn voorliefde voor bepaalde reeksen met felle kleuren of vuile, rauwe elementen, die de andere juryleden eerder clichématig of smakeloos vonden. Het zou aan de generatiekloof kunnen liggen. Ik was de enige twintiger, terwijl de anderen ouder dan vijftig waren. Vermoedelijk heeft het echter meer te maken met het kader waarvanuit we naar de foto's kijken. Wat voor experts een cliché is, is dat niet per se voor een leek.

In ieder geval ben ik blij met de uiteindelijke strenge selectie die we hebben gemaakt. Hoewel niet iedere bezoeker van de tentoonstelling even goed zou kunnen zeggen waarom de reeksen niet cliché zijn, zal deze ontegensprekelijk kunnen genieten van de poëzie en proza die wij in de gekozen reeksen troffen.

Carmien Michels

Kurt Crauwels Docent fotografie SLAC Leuven

Foto's bekijken is, tijdens een moment van stilte, de foto op je netvlies laten inwerken, om zo de foto nog beter aan te voelen. Ook tijdens deze jurering was er telkens dat moment van stilte, waarop de juryleden het beeld in zich opnamen, om dan te zeggen... mooie foto. Naar mooie foto's kijken is genieten.

Als fotografieleraar moet ik samen met mijn collega's veel foto's beoordelen en punten geven. Als studenten dan vragen hoe deze punten tot stand zijn gekomen, laat ik als proef op de som, hen zelf individueel punten geven. De resultaten zijn bijna altijd hetzelfde als de quotatie van de leraars.

Tijdens deze jurering werd een foto eerst geprojecteerd, waarop elk jurylid dan zijn quotatie gaf. Tijdens een tweede projectie werden de resultaten naast elkaar gelegd en besproken. We constateerden dat er echt wel veel eensgezindheid was.

Alhoewel foto's beoordelen een zeer subjectief gegeven is, werden de knapste beelden ook wel door iedereen als knap ervaren.

Kurt Crauwels

Walter Van der Perren Mede-oprichter Unexposed

Bij het ontbijt kregen we weer een tweet voorgeschoteld. Minutieus verzamelde feiten werden weggehoond als fake. 'Het is waar omdat IK het zeg klonk het hoogmoedig. Die dag kwamen we samen met de jury.

Meer dan 200 beelden vroegen onze aandacht.
Grafische landschappen, de man in de zon met paraplu, een windhond weemoedig starend in een zetel, de rauwe werkelijkheid in oorlogsgebied, een feest om te overleven in een mijn-cité, een kus als kenmerk van onze soort. Dit teken was niet zichtbaar bij de voetbalhooligans, of in de vale kamer, misschien was het verborgen in de hangars op de ijsvlakte, of onzichtbaar tussen de coniferen en hopelijk ergens voelbaar in die instelling waar het bed de getuige is van menselijke aanwezigheid.
We zagen ook het kunstlicht door het raam als teken van menselijk waken, de warmte van de kudde bij min 20, het staren naar de droom en de poëtische schoonheid van de gekoesterde kip.

Ons netvlies werd verwend. Het is duidelijk dat deze twintigers zich niet in een keurslijf laten wringen. Doen, blijven doen. In een tijd dat kritisch bevragen een verboden vrucht wordt is dit hoopvol. Oog hebben voor de vele verhalen, de brede waaier aan beelden, de werkelijkheid in zijn diversiteit.

Walter Van der Perren — www.wvdp.eu

De laureaten

Boumedienne Belbachir
Catherine Lemblé
Dieter Daemen
Emilie Bossens
Eva Faché
Heleen Peeters
Jef Van den Bossche
Jeroen De Vroede
Karel Vanparijs (Unexposed Wild Card)
Laura Van Severen
Lien Lapanne
Mirre Nimmegeers
Nante De Boeck
Oleg Danilov
Paulien Delcol
Quentin Bruno
Sebastiaan Franco
Simon Lenskens
Stefanie Schaut
Sybren Vanoverberghe

De uitdagers

Evelien Vanderstraeten
Hanne Van Assche
Frieder Jan Moerman
Charlotte Speck
Evguenia Krotova
Lissa Van Eesbeeck
Elodie Leroy
Morgane Gielen
Thomas Vancoppenolle
Matthieu Raulic

Boumedienne Belbachir

°1998, Genk, België

Masterdiploma in Fotografie (LUCA School of Arts, campus C-mine - Genk.
Freelancefotograaf voor PhotoNews, Klasse, Universiteit Hasselt en socioculturele projecten.

Als zoon van een Algerijnse mijnarbeider heb ik veel herinneringen uit mijn jeugd in Winterslag en de lange warme zomers in Algerije. Mijn vader werkte in de steenkool-mijn van Winterslag met de bedoeling ooit terug te keren naar Algerije. Maar net zoals velen is hij in België gebleven om een betere toekomst voor mijn broers en zussen te garanderen. Algerije kende na de kolonisatie van Frankrijk en de onafhankelijkheid een trage opbouw van het land, met een hoge werkloosheid als gevolg. Daarom trok mijn vader naar België.
In de mijngemeenten waren er veel kinderen met een dubbele nationaliteit en identiteit. Geboren en getogen in België, maar thuis opgevoed volgens de Algerijnse waarden en normen. Zo aten wij thuis met onze handen, terwijl de juffrouw op school mij verplichtte om met mes en vork te eten. De generatiekloof tussen mijn ouders en mij maakte de zoektocht naar mijn eigen identiteit intenser.
Door mijn liefde voor fotografie begrijp ik de samensmelting van beide culturen beter. De dagelijkse taferelen van mijn ouders hebben nog veel Algerijnse invloeden.

info@boumediene.be
www.boumediene.be

Catherine Lemblé

°1990, Aalst, België

2013–2015 Graphic Design at Luca School of Arts, Gent, BE
2012–2013 Master's degree in Photography at Luca School of Arts, Brussel, BE
2009–2012 Bachelor's degree in Photography at Luca School of Arts, Brussel, BE

Solo Exhibitions	2016	Loin des hommes, MINT galerie (Gent)
Group Exhibitions	2016	FAR OUT, Gouvernement (Gent)
		Kunstroute, SULBB (Aalst)
	2015	TUMULTINGENT#3, Subbacultcha! (Gent)
	2014	Ding Expo X-II, Kunstencentrum België (Hasselt)
		Traag landschap, CC Ter Dilft (Bornem)
	2013	Woorden & Daden III, Cocteau (Gent)
		Twens, 30CC/Romaanse Poort (Leuven)
		MA Photography Students, Wolke (Brussel)
		Catherine Lemblé & Charlotte Van Hecke, Recyclart (Brussel)
	2012	Transmit, Sint Lukas Galerij (Brussel)
		Ithaka XX, Kartuizerklooster (Leuven)

Arctic Silence
Bergen en solitaire landschappen zijn een rode draad doorheen mijn fotografisch werk. Voor deze serie ging ik naar één van de meest noordelijke nederzettingen op aarde: Spitsbergen. Tijdens een wandeling zag ik niets anders dan witte, majestueuze bergen en hoorde ik enkel het geluid van krakende sneeuw onder mijn voeten.
Zelden voelde ik me gelukkiger.

info@catherinelemble.com
www.catherinelemble.com

Dieter Daemen

°1988, Leuven, België

Master of Arts in de Beeldende Kunsten - Fotografie, Sint Lukas, Brussel
Fotograaf bij KULeuven

In de reeks ‘no place like home’ creëer ik een beeld van een samenleving die gekenmerkt wordt door een ondoordringbaarheid en een geslotenheid. We lijken ieder voor zich naar een paradijs te streven en het vreemde is daarin absoluut niet welkom. De blik en de aanwezigheid van de buitenstaander moeten daarom koste wat het kost worden tegengehouden met hoge hagen, variaties op de hekken en muren die op mondiale schaal gebruikt worden om mensen van elkaar te scheiden en om het eigen domein af te bakenen en te `beschermen’. Zo sluiten onze groene afsluitingen aan bij wijdverspreide problemen: wantrouwen, een tendens naar meer individualisering en het vervagen van een gemeenschapsgevoel.

De op maat gesnoeide hagen en struiken in onze woonomgeving bezitten een buitengewone vormelijkheid en schoonheid. Daartegenover is deze minutieuze beknotting echter ook een uiting van een sterke drang om onze omgeving volledig te beheersen en te begrenzen. Hoewel er een zekere naïeve schoonheid schuilt in de pogingen van de mens om de cyclische en regeneratieve natuur in een strak keurslijf te persen, stel ik mij toch vragen bij deze antropocentrische dwang om te overheersen.
Bekijk de hele reeks op www.dieterdaemen.com/noplacelikehome

daemen.dieter@gmail.com
www.dieterdaemen.com

Emilie Bossens

°1991, Leuven, België

Communicatiewetenschappen (KUL)
Journalistiek (KUL/HUB)
Management (KUL)
Fotografie-opleiding (CVO Leuven)
Content creator bij CRU, een versmarkt met 10 ambachten en een eethuis

Ik houd ervan om alledaagse verhalen te brengen, het liefst van andere culturen. Dingen die voor anderen doodgewoon zijn, maar prachtig als je er als buitenstaander bij stilstaat. Ik heb een nieuwsgierige blik naar de buitenwereld toe. In mijn huidige functie als content creator vertel ik verhalen over mensen met passie voor hun vak. Ik maak dus het liefst foto's tijdens mijn reizen. Ik neem er graag de tijd voor en kijk met een open blik naar wat er zich afspeelt.

Veel dingen waar we vroeger de handen voor moesten gebruiken gebeuren nu met machines. Sinds enige tijd hunkeren we echter terug naar producten die ambachtelijk of 'met de hand' gemaakt zijn. Bij ons nostalgie, in Indonesië de realiteit. In deze reeks breng ik het ambacht van vaklui in beeld. Het is verrijkend om te zien hoe deze vakmannen voeling hebben met wat ze produceren.

emilie.bossens@hotmail.com
http://emiliebossensphotography.zenfolio.com/

Eva Faché

°1994, Oostende, België

2016 afgesturdeerd aan Narafi, Brussel.
Momenteel ben ik bezig met mijn schakelprogramma aan KASK om volgend jaar aan mijn master fotografie te beginnen.

Voor deze reeks heb ik mij laten leiden door de schilderkunst, waarbij Michaël Borremans en Egon Schiele de grootste inspiratie bronnen waren. Hiervoor heb ik gebruik gemaakt van een hoge ISO waarde-instelling waardoor het een nog sterker gevoel van schilderkunst krijgt.

eva.fache@hotmail.com
www.evafache.com

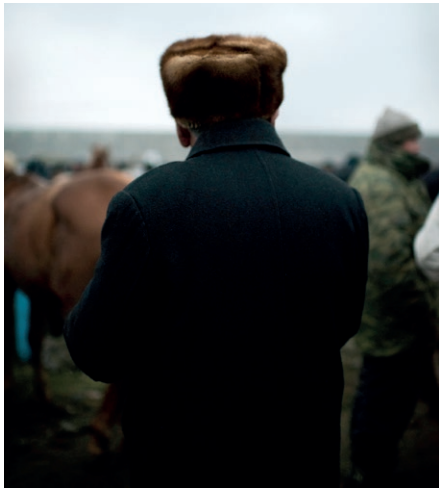

Heleen Peeters

°1988, Brussel, België

Studie fotografie aan het London College of Communication (VK, 2010).
Academische master in fotografie-wetenschappen aan Universiteit Leiden (NL, 2014).
Werkt als zelfstandig beeldmaker aan persoonlijke projecten.

In 1948, toen veel werkpaarden vervangen werden door machines, zette mijn grootvader een voedingsverwerkend bedrijf in paardenvlees op. Sinds kort staat daar de derde generatie aan het roer. Met dubbele gevoelens gaven mijn vader en oom de sleutel door aan mijn neef, nicht, broer en zus. Enerzijds trots dat hun kinderen in hun voetstappen treden, anderzijds weerhoudend omdat de gouden jaren tot het verleden behoren.
Paardenvlees is nu erg omstreden. Hoewel er vandaag meer paarden zijn dan vijftig jaar geleden worden er minder geconsumeerd. Het is nochtans gezond scharrelvlees, paarden worden niet gekweekt voor de slacht. In België hebben de gespecialiseerde paardenbeenhouwers, op één na, allemaal hun deuren gesloten.

Als enige in de familie heb ik mijn carrière niet aan het paardenvlees gewijd. Met deze fotoserie zet ik in om een sector te onderzoeken waarin ik nooit heb gewerkt maar toch altijd deel van zal uitmaken.
Waarom zijn er vandaag meer paarden dan vroeger? Wat gebeurd er met paarden als niemand nog paardenvlees eet? Waarom wordt paardenvlees steeds minder populair? Is dit een globale trend?
Deze fotoreeks is gemaakt tijdens een onderzoekreis in Kirgizië. Het land van nomaden, waar men trots is op paardenvlees. Het is duur en wordt uitsluitend bewaard voor speciale gelegenheden: geboortes, bruiloften en begrafenissen.
Toen West-Europa het welbekende paardenvleesschandaal verwerkte, werkte dat op de lachspieren van de Kirgiziërs; “Waarom zijn de mensen boos? Ze zouden blij moeten zijn dat ze paardenvlees krijgen i.p.v. rundvlees!”

info@heleenpeeters.com
http://heleenpeeters.com

Jef Van den Bossche

°1993, België

Karel De Grote hogeschool - Antwerpen.

Treasure island.
De reeks Treasure island, is het afstudeerproject waarin Jef Van den Bossche op zoek gaat naar de levensstijl van zijn neef in Frankrijk, nadat die hier de maatschappij de rug had toegekeerd.

jef-vdb@hotmail.com
www.behance.net/jefvdb

Jeroen De Vroede

°1992, Bornem, België

Master Fotografie Campus Narafi van de Luca School of arts (2017).
Plant zich te vestigen als zelfstandig architectuurfotograaf.

Mijn hele leven lang al woon ik in de gemeente Londerzeel. Omdat ik nog niet zoveel over mijn dorp weet als ik zou willen weten, heb ik een fotoreeks gemaakt waarin ik op zoek ga naar een frisse kijk op Londerzeel.

Door vele wandelingen te maken, tot in de verste uithoeken van mijn dorp, kreeg ik een heel ander dorp te zien. Wanneer ik voordien ergens heen moest, volgde ik steevast dezelfde routes. Ik wilde daarbij zo snel mogelijk mijn bestemming bereiken en had geen oog voor de kleine dingen waar ik aan voorbij fietste.

Voor dit project heb ik echter stil gestaan bij banale taferelen waar een zekere esthetiek of een verhaal achter schuilgaat, en deze op mijn manier vastgelegd.

jeroendevroede@yahoo.com
www.jeroendevroede.com

Laura Van Severen

°1993, Gent, België

Photographer, graduated from KASK School Of Arts in Belgium in 2015.

Her work focuses on geographical locations, both natural landscapes and inhabited spaces, and how humans interact or interfere with it.
In 2015, Laura was selected as one of Belgium's top ten young talents for the publication .TIFF of the FOMU photography museum in Antwerp. She has exhibited in Belgium, The Netherlands, Italy, Spain and Mexico and published her first photobook LAND in 2016 with Dutch publishing house The Eriskay Connection.
In 2017 Laura was awarded third place in the international festival of the image FINI in Mexico.
Laura Van Severen divides her time between Ghent and Barcelona working on her personal projects and doing commercial assignments.

Land
Land - on the brink of some formidably complex matter focuses on the transformation and fragmentation of the landscape when it is altered by human interventions. The landscape is often linked to standstill, stasis, but we rarely experience it as such. We move through it, it flashes by, we cut, dig, plough, shape, build and rebuild it to our desires. In order to leave the viewer disoriented in this scattered landscape, the photographs fiddle with the scale of the world.

Laura.van.severen@hotmail.com
lauravanseveren.be

Lien Lapanne

°1990, Poperinge, België

Afgestudeerd ergotherapeut uit Poperinge met het besluit om vanaf juli naar Gent te verhuizen als aspirerend fotografiestudent.

Deze beelden fotografeerde ik tijdens mijn laatste job in een voorziening voor bijzondere jeugdzorg. Het gebouw dateert uit 1927 en bracht toen de talrijke weeskinderen onder als gevolg van eerste wereldoorlog.
Vanuit een zoektocht naar persoonlijk welbevinden in deze bijzondere jeugdzorg-organisatie en mijn vraagstelling bij de structuur en het afsprakenbeleid ervan wilde ik deze beelden vastleggen.
Ik gebruikte hiervoor een analoge Minolta 35 mm camera.

Het uitzicht op het prachtige binnenplein met kapel fascineerde me, maar maakte me tevens bewust van het contrast met de primitieve kamertjes, waar enkel de plaspot, dinosaurusstickers en slingers deden vermoeden dat het om kamers van kinderen ging. Laat het ontbreken van kleur en de wazige ruis van de 35 mm lens daarbij symbool staan voor de vaak al even onzekere situatie van deze kinderen, inclusief hun privacy en anonimiteit.

lien_lapanne@hotmail.com
instagram.com/lienlapanne

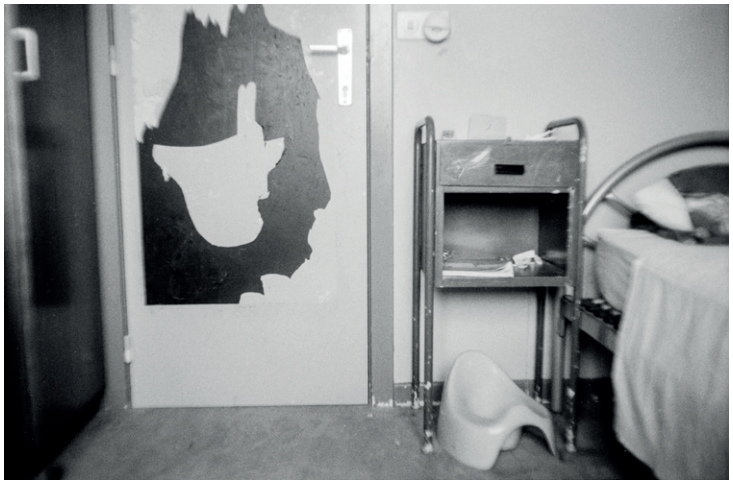

Mirre Nimmegeers

°1995, Tienen, België

Bachelor Fotografie aan LUCA - School of arts te Brussel

‘Ik wil je iets vertellen
Maar dan zou ik liegen’

Met deze titel toon ik een selectie beelden, die ik onderweg heb gemaakt. Waarom mijn oog op deze beelden viel, was mij niet onmiddellijk duidelijk, toch voelde ik de noodzaak om te zien hoe deze beelden zich voordoen op foto. Heel het proces kan je beschouwen als een zoektocht. De fotoreeks is uiteindelijk dit concept ‘zoektocht’ gaan belichamen.
De vijf foto’s vormen een fragment van een boek dat ik gemaakt heb, voor mijn eindproject van het tweede jaar.

mirre01001@hotmail.com

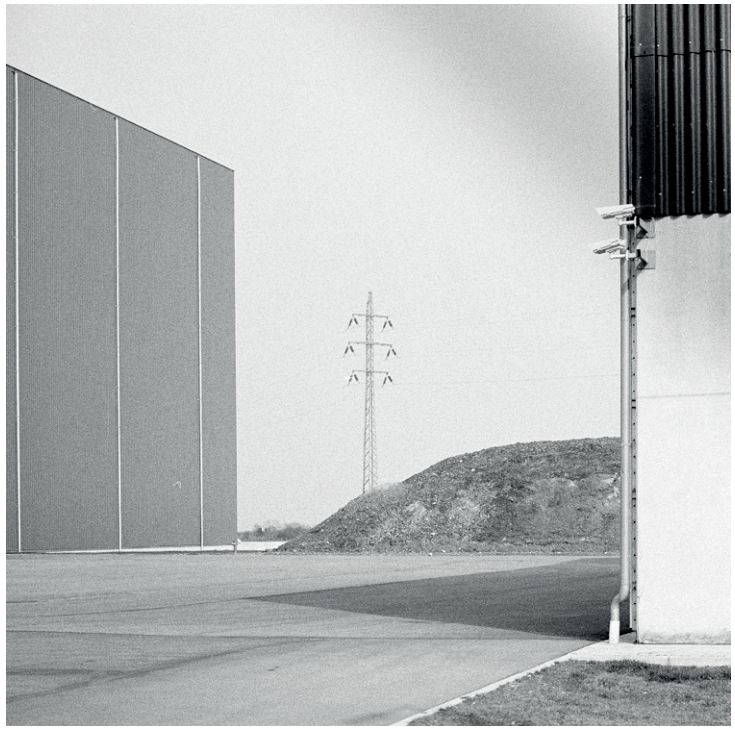

Nante De Boeck

°1996, Leuven, België

Fotografie COLOMAplus te Mechelen.
Studeert Product Design aan LUCA School of Arts - campus C-mine, Genk

Deze reeks maakte ik zo een twee jaar terug, maar tot op heden vind ik het nog steeds de sterkste. Met deze beelden wou ik de herkenbare elementen van onze Belgische badplaatsen weergeven. Aan zee is alles anders, en gaat alles er een beetje losser aan toe. Op de dijk kom je mensen tegen van alle sociale klassen, een mini cultuurschok kan dus voorkomen.
Met deze reeks hoop ik dat je de wind in je haren voelt, het zout in de lucht proeft en de geur van de zee ruikt.
De originele reeks bestaat uit 8 beelden.

nante.deboeck@hotmail.com

Oleg Danilov

°1991, Sint-Petersburg, Rusland

Ik heb mijn studies fotografie in 2009 afgewerkt en hetzelfde jaar naar België verhuisd waar ik MA in Film heb behaald in 2016.
Werkt als freelance fotograaf en cameraman voor culturele organisaties, bedrijven en onafhankelijke artiesten in België, Frankrijk en Rusland.
Toont foto en filmwerken in meerdere persoonlijke- en groepstentoonstellingen.

“Sinds ik mijn geboortestad heb verlaten, vind ik mezelf altijd op een grensgebied. Eerst en vooral omdat ik niet volledig deel kan uitmaken van mijn nieuwe Belgische omgeving. Tegelijkertijd bleef ik mijn contact met familie, vrienden en mijn eigen geschiedenis verliezen.
Als resultaat van mijn wens om een eigen plek te verwerven heb ik mij toegelegd in het portretteren van lotgenoten. Diegenen die ook niet helemaal op hun eigen plaats leken te zijn. Bij hen probeerde ik een soort dubbel leven te tonen dat wij soms verplicht zijn te leiden. Een publiek leven conform de omstandigheden rondom ons en een persoonlijk leven in balans met zichzelf.
De serie landschappen die ik presenteer is eerder gebaseerd op plaatsen dan op karakters. In tegenstelling tot mijn vorige visuele zoektocht naar mensen die niet in hun natuurlijke omgeving zijn, wilde ik in deze serie het thuisgevoel als iets kwetsbaar vastleggen. Thuis als een broos en onzeker gegeven dat gemakkelijk kan verdwijnen met als gevolg dat het de bewoners alleen achterlaat in een wereld die te groot is voor hen.
Normaal probeer ik altijd een sprekend detail te vinden en een compositie daar rond te bouwen. Zo zijn er deuren, ramen, trappenhallen enz. Zij creëren een podium, een soort scène waar mensen moeten leven, met elkaar communiceren, waardoor zij naar de wereld kijken of bekeken worden.

olegin.v.danilov@gmail.com

Paulien Delcol

°1996, Leuven, België

3de Bachelor studente fotografie aan de Luca School of Arts te Genk. Toch heb ik al tentoongesteld in C-mine (Genk) en binnenkort neem ik deel aan twee groepstentoonstellingen zowel in Genk als in Tongeren.

Hazewind is een fotoreeks die onderzoekt hoe het met de situatie van de Belgische windhonden zit en dit in vergelijking met de situatie in Spanje waar de honden regelmatig worden mishandeld.
Gedurende een volledig jaar heb ik mij ondergedompeld in de wereld van de windhondenwedstrijden in België.
Daarbij heb ik ook een aantal geënsceneerde portretten gemaakt van de honden thuis, om deze volledig uit de context te halen van de renbaan.

delcol.paulien@gmail.com
www.pauliendelcol.com

Quentin Bruno

°1991, Ukkel, België

26-jarige autodidact fotograaf gevestigd in Brussel. Na een rondreis door Canada maakte hij van zijn passie zijn beroep. Vanuit conflictgebieden biedt hij de media zijn beelden aan. Zijn foto's worden gepubliceerd in internationale nieuwsmedia.

Quentin Bruno reist naar gebieden waar sociale omwentelingen de mensen het hardst treffen. Zo trok hij naar het Midden-Oosten, waar hij het Israëlisch-Palestijnse conflict documenteerde en bracht daarna een jaar door in de Syrische vluchtelingenkampen in Libanon. Ook heeft hij zich gefocust op de leefwereld van kinderen in de conflictgebieden van Senegal, het Midden-Oosten en rondom het Mosul-slagveld.

Zijn inzending toont foto's van twee jaar geleden toen Assyrische christenen uit Qaraqosh voor de wreedheden van Islamitische Staat moesten vluchten. Sommigen van die militieleden hebben het NPU (Beschermingseenheid van de vlakte van Ninive) opgericht.

Vandaag hebben ze wraak genomen op de bezettingsmacht en zijn ze begonnen aan de herovering van hun land. Na dagen van zware gevechten hebben ze hun kerken weer kunnen betreden en hebben vooral weer hoop gegeven aan een hele gemeenschap.

Maanden later is deze gemeenschap met haar militieleden ontgoocheld. Alvorens te vluchten heeft IS de stad in brand gestoken; de wederopbouw zou meer kosten dan de bouw van een nieuwe stad. De militieleden dwalen er rond om hun land te beschermen maar zonder veel hoop te hebben voor de toekomst van Qaraqosh.

qb.photographie@gmail.com
www.quentinbruno.com

Sebastiaan Franco

°1992, Genk, België

Parttime masterstudent KASK Gent.
Werkt op freelance basis voor bedrijven, organisaties en particuliere kunstverzamelaars als fotograaf en grafisch vormgever.
Mijn werkwijze is licht geïnspireerd op de journalisten uit de jaren ‘60 en ‘70 die zichzelf onderdompelden in hun onderwerp en zelfs deel werden van datgene wat ze onderzochten om zo een verslag te schrijven waar objectiviteit niet van belang was.

De Derde Helft is een reeks over voetbalhooliganisme in België, meer bepaald in Antwerpen. Na maanden van contacten leggen, avonden op café doorbrengen en rondhangen in het Bosuil Stadion kreeg ik een goed contact met de nieuwe generatie hooligans van Royal Antwerp. Sinds eind 2015 volgde ik de groep en documenteerde ik alles wat er gebeurde zowel voor, tijdens als na de wedstrijd waardoor de reeks zich toont als een visueel dagboek.
Het idee achter de reeks was niet zo zeer een sensationeel werk te maken over geweld tijdens het voetbal maar over het grote geheel waarin deze individuen zichzelf profileren. Enerzijds zag ik een groep jonge mannen die zich bezig hielden met druggebruik en excessief geweld, anderzijds zag ik ook een groep hechte vrienden die alles voor elkaar zouden doen ongeacht de kleine problemen binnen deze microkosmos.
Het idee voor mij als fotograaf is dat ik tot op zeker niveau participeer in de gebeurtenissen om zo een goede plaats binnen de groep te verkrijgen en een duidelijker beeld kan scheppen van een in principe zeer genuanceerd gegeven.

sebastiaan.franco@gmail.com
www.sebastiaanfranco.com

Simon Lenskens

°1993, Bree, België

2015 start masteropleiding (KASK) Gent

Cerro de Pasco is een stad in de centrale Andes van Peru op 4.338 m hoogte en heeft een lange mijnbouwgeschiedenis. In de 17de eeuw werd er door de Spanjaarden reeds zilver ontgonnen.
In de jaren '50 van de 20ste eeuw start er de bouw van de beruchte 'open-pit' mijn. Momenteel is de pit zo'n 2 km in diameter en 400 meter diep waardoor het lijkt alsof hij heel de stad opslokt. Hoewel de mijn nog steeds operationeel is, staat de productie op een laag pitje. Het mijnbouwbedrijf Volcán is al jarenlang bezig om huizen en percelen van de stad op te kopen omdat er zich onder de stad nog een flinke voorraad lood, koper, zink en zilver bevindt. Vandaag is Cerro de Pasco een mistroostige stad waar de economische ontwikkeling geen rekening houdt met de bijkomende kosten van vervuiling en de gezondheidsimpact die de ongebreidelde zoektocht naar metaal veroorzaakt. Kan er in een kapitalistisch systeem dat winstbejag prioriteert, echt gesproken worden van ontwikkeling als een hele stad wordt vervuild en de bevolking vergiftigd wordt?

Ik bracht enkele weken door in Cerro de Pasco. De hartelijke ontvangst die ik kreeg stond in schril contrast met het menselijk leed dat mijn gastheren er ondergaan, zoals bleek uit de vele persoonlijke verhalen die ik van hen te horen kreeg.

simonlenskens@gmail.com
www.simonlenskens.com

Stefanie Schaut

°1990, Genk, België

2015 Master in de Beeldende Kunsten, Fotografie
2016 Eén van de zes 'Young Talents' voor het 'Affordable Art Fair' Brussel.
2017 solo-tentoonstelling (stadhuis van Genk)
Lid van het kunstencollectief VONK te Limburg

In haar werk vertrekt ze vanuit de natuur; ze vindt inspiratie maar tegelijkertijd ook frustratie in de wereld waarin wij mensen leven. De milieuproblematiek speelt hier een grote rol in. Ze gaat uit van het idee dat de essentie van het leven bij de mensen verdwenen is. De essentie is soms letterlijk en figuurlijk verdwenen. We worden overspoeld met prikkels als we kijken naar ons hedendaags digitale tijdperk.

Atmos
Verdrinken, en water over het algemeen, kan symbolisch worden gelinkt aan het idee van overweldigende emoties en kwetsbaarheid. Dit is de onderliggende thematiek van het project 'Atmos', afgeleid van het woord 'atmosfeer', dat staat voor chemische reacties tussen stoffen. Zo'n chemische reactie vindt ook plaats bij mensen die verliefd worden. De maagdelijke, pastelachtige kleuren zijn een verwijzing naar het pure; het zuivere. Het gaat om water en lucht; 'jij en ik', de twee vloeistoffen in de natuur die leven mogelijk maken.

info@stefanieschaut.com
www.stefanieschaut.com

Sybren Vanoverberghe

°1996, Kortrijk, België

2014 – 2017 BA The Royal Academy of Fine Arts, Ghent
2016 Finalist – ¡Pírate! – Donkere Kamer #4 – Sluitertijd, Genk, Belgium
2017 ¡Pírate! – Self Published book – edition of 150 copies
2017 - MA The Royal Academy of Fine Arts, Ghent (ongoing)
2017 - Internship at Akina Books (ongoing)

"This then, I thought, as I looked round about me, is the representation of history. It requires a falsification of perspective. We, the survivors, see everything from above, see everything at once, and still we do not know how it was."
W.G. Sebald, The Rings of Saturn

2099 (working title) shows images of remembrance linked to my perception of the constant evolution of history and its repetitive character. Some of the images collected for this series are photographed by chance and close to home, others were chosen on a fixed location. With time passing by, places get interchangeable, they rise and fall, disapear and come back.

vanoverberghe@outlook.com
www.sybrenvanoverberghe.com

Karel Vanparijs — Unexposed Wild Card

°1989, Hasselt, België

2015 Master of Arts in Beeldende Kunst, School of Arts, Kask, Gent
2015 Tentoonstelling Flanders Fields, Hotel O, Ieper
2017 Tentoonstelling "Imagens do mar", Portugees Instituut voor Fotografie, Lissabon,

Ruim vijftien jaar reis ik samen met mijn ouders en familie naar de Algarve in Portugal. De indrukwekkende natuur is er heel ruw met hoge kliffen op de grens van de Atlantische oceaan.

Waar ik leef, ontbreekt het de zee aan die dimensies. De Belgische kustlijn werd volgebouwd met hoge appartementsblokken.
De constante beweging van de zee trok mij aan, voortdurend nieuwe bewegingen makend, alsof hypnotiserend. Het zijn deze bewegingen die mijn foto`s reflecteren.

karelvanparijs@gmail.com
www.karelvanparijs.be

Fleur Vanden Bosch - ©Herman Vanaerschot

TWENS 2018

FOTOGRAFEN van 20 tot en met 29 jaar kunnen zich kandidaat stellen voor de juryronde 2018. Mail naar info@unexposed.be en we zenden je de nodige deelnemingsinformatie.

STAGIAIRES met opleidingsvaardigheden in cultuur -en/of eventmanagement of uit studierichtingen communicatiewetenschappen, sociologie of journalistiek, kunnen zich voor een stage kandidaat stellen (periode maart - september 2018). Mail naar info@unexposed.be en we evalueren je kandidaatstelling.

Les **PHOTOGRAPHES** ayant entre 20 et 29 ans peuvent poser leur candidature pour l'édition 2018. Envoyez un e-mail à info@exposed.be et nous vous envoyons toutes les informations nécessaires à la participation.

A cet effet les **STAGIAIRES** avec des compétences à la formation dans le domaine culturel ou/et dans la gestion d'événements ou étudiant les sciences de la communication, la sociologie ou la journalistique peuvent poser leur candidature (période allant de mars à septembre 2018). Envoyez un e-mail à info@exposed.be et nous évaluerons votre candidature.

PHOTOGRAPHERS aged 20 to 29 can apply for the 2018 jury round. E-mail your application to info@unexposed.be and we will send you the necessary participation information.

INTERNS with training skills in culture and/or event management or enrolled in communication sciences, sociology or journalism programmes can also apply. The internships run from March to September 2018. E-mail your application to info@unexposed.be and we will evaluate your candidacy.

FOTONELISSEN.BE

Pro Dealer Canon, Nikon, Fuji, Sony...

Digitale fotografie voor beginners en professionals

Printservice, wenskaarten, foto op doek

Geschenkideeën ...

Openingsuren: Ma-vr 9u30-18u00, Za 9u30-17u00

Brusselpoortstraat 9, 2800 Mechelen

015/41 42 66 info@fotonelissen.be

Dirk Bouts vzw

Je doet aan kunst of je houdt er gewoon van
Je hebt een eigen mening en je wil die delen met anderen
Je gaat graag naar tentoonstellingen
Je wil de kijk op je eigen werk verruimen
Je wil ook wel eens tonen wat je zelf kan ...
Dan is de vzw Dirk Bouts misschien iets voor jou!

Vzw Dirk Bouts:

- Is een vereniging die gegroeid is uit de oud-leerlingenvereniging van de Stedelijke Academie voor Schone Kunsten in Leuven (het huidige SLAC) opgericht in 1982. De vzw Dirk Bouts wil aan studenten en afgestudeerden van het SLAC een forum bieden waarbinnen discussie over kunst mogelijk wordt. Zo organiseert ze culturele uitstappen naar de meest gerenommeerde musea in België, Nederland, Frankrijk, Luxemburg, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk, dit aan zeer democratische prijzen, en extra korting voor leden.
- Organiseert 2-jaarlijks een tentoonstelling met recent werk van afgestudeerden aan het SLAC.
- Vorige tentoonstellingen waren: 'Wit(h) en de Vlaamse Primitieven' (2010), 'Zwart licht zwART' (2012), en 'TIJD' (2015). Nieuw is dat bij de volgende tentoonstelling de deelnemers vooraf feedback van professionals kunnen krijgen bij het realiseren van hun werken voor deze tentoonstelling.
- Reikt elk jaar een prijs uit aan alle afgestudeerden van het SLAC, samen met een gratis lidmaatschap van de VZW.

inlichtingen: dirkbouts@gmail.com

UITNODIGING

Vernissage thematentoonstelling "RODIN"

Van 23 september tot 22 oktober 2017 organiseert het bestuur van de vzw Dirk Bouts een tentoonstelling van werken van afgestudeerde leerlingen van het SLAC met als thema "RODIN" in de OLV Ter Koorts kapel van KADOC in de Vlamingenstraat 35 3000 Leuven.
Vernissage op 22 september 2017 om 19 uur.

Foto: JOHAN VAN CUTSEM

't OOGenblik fotografie

Fotogalerie 't OOgenblik

Tiensestraat 37 B 3000 Leuven
www.oogenblik.be

PoSh Notes

‘PoshNotes’, het handige zakboekje. Drager bij uitstek van en voor gevatte artistieke en wervende content. Je eigen publicatie mogelijk vanaf 50 stuks.

T 32 (0)16 400 300 — herman@ijsbreker.be

PoshNotes is an IJsbreker concept. All rights reserved — IJsbreker.be